

Motion till riksdagen 2018/19:2889

av **Maria Malmer Stenergard m.fl. (M)**

Fiske och vattenbruk

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för att alla medlemsstater i EU ska respektera den gemensamma fiskeripolitiken och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att säkerställa att det finns fleråriga förvaltningsplaner för fiske och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för mer hållbara fiskepartnerskapsavtal genom bättre uppföljning och sänkt subventionsgrad och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att fortsätta arbetet med att förenkla regler och minska den administrativa bördan för fisket och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att den successiva implementeringen av landningsskyldighet i Sverige inte bör medföra nationella särregler med negativa konsekvenser för svenska aktörer på fiskets område och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regelverken för överlåtelse av fiskerätter bör göras mer tillåtande och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om vikten av ett fortsatt arbete för att utveckla mer selektiva fiskemetoder och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att möjliggöra generationsskiften i det småskaliga fisket och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om värnandet av det småskaliga kustfisket och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Fisk är en gemensam resurs som inte följer nationsgränser. Flera bestånd är idag kraftigt hotade, inte minst östersjötorsken. Det innebär att vi måste ha en fiskepolitik på europeisk och internationell nivå som efterföljs och respekteras. EU:s fiskerinäring är världens fjärde största och levererar cirka 6,4 miljoner ton fisk varje år. Fisket och förädlingsindustrin sysselsätter över 350 000 personer. Reformen av EU:s gemensamma fiskeripolitik från januari 2014 har som mål att stoppa överfiske och utfiskning och trygga yrkesfiskarnas försörjning. Fiske och vattenbruk ska vara hållbara näringar – miljömässigt, ekonomiskt och socialt. Konsumenternas intressen ska skyddas och hänsyn ska tas till yrkesfiskarnas behov. För att nå detta krävs att alla medlemsstater respekterar den gemensamma fiskeripolitiken. Moderaterna är beredda att stötta ett EU-gemensamt förbud mot bottentrålning under förutsättning att erforderliga undantag finns på plats. Moderaterna har länge drivit en hård linje i EU, där vi anser att fiskekvoter ska baseras på vetenskapliga fakta som säkrar långsiktigt hållbara bestånd som inte överfiskas.

Fleråriga förvaltningsplaner

Fleråriga förvaltningsplaner är effektiva verktyg för att säkra långsiktigt hållbara bestånd och därmed bevara möjligheten till fiske. Genom fler och utvecklade förvaltningsplaner skapas förutsättningar för en återhämtning av bestånd som ligger utanför säkra biologiska gränser samt långsiktighet i politiken.

Utveckla tredjelandssavtalen

En del av EU:s fiskeripolitik, som är i fortsatt stort behov av reformering, handlar om fiskepartnerskapsavtalen, eller tredjelandssavtalen som de också kallas. Dessa gör det möjligt för den europeiska fiskeflottan att fiska utanför unionens fiskevatten. Vi är i grunden kritiska till fiskepartnerskapsavtalen av flera skäl. För oss moderater är det exempelvis självklart att avtalen ska utformas så att fisket är hållbart och bara sker på det överskott av bestånden som inte nyttjas av de berörda nationerna. Inte sällan finns det dock skäl att ifrågasätta om avtalen verkligen är hållbara och lever upp till de kriterier som skrivs in i avtalen. Sverige bör därför i EU verka för att partnerskapsavtalen ska bli mer hållbara med bättre uppföljning och att subventionsgraden i avtalen minskar. EU:s skattebetalare bör i minskad utsträckning betala och istället bör de fiskare som drar nytta av avtalen stå för kostnaden med målet att på sikt helt fasa ut subventionerna.

Fortsätt förenklingsarbetet

Alliansregeringen bedrev ett hårt arbete för att ändra eller avskaffa krångliga regler för företagen. För fiskeföretagen finns det dock alltså ett uppenbart behov av ett fortsatt förenklingsarbete. Det är också centralt att implementeringen av det nya regelverk som följer av reformeringen av den gemensamma fiskeripolitiken görs på ett klokt sätt. Till exempel kan landningsskyldighet nämnas – den stävjar fusk i fisket, vilket är positivt. Dock kan en fiskare få vite för felaktig rapportering om det visar sig att fångsten

innehåller stora mängder av någon annan art än den man givit sig ut för att fiska. Det är bra att utkast i och med landningsskyldigheten förbjudits, men regelverket måste också vara praktiskt möjligt att efterleva. Myndigheternas förhållningssätt till reglerna för landningsskyldigheten bör ta hänsyn till det svenska fiskets konkurrenskraft och därför är det rimligt att myndigheterna också ser till hur reglerna hanteras i andra EU-länder. I detta sammanhang vill vi också understryka vikten av ett fortsatt arbete för att utveckla mer selektiva fiskemetoder, vilket prioriterades under den moderatledda alliansregeringens tid vid makten. Det är också av stor vikt att den svenska implementeringen av den gemensamma fiskeripolitiken inte ger svenska fiskare konkurrensnackdelar. Det finns gott om exempel på andra politikområden där svenska myndigheter ägnar sig åt så kallad "gold-plating" där tuffare krav än nödvändigt införs med hänvisning till EU-lagstiftning. Den sortens överimplementering är direkt skadlig och bör undvikas.

Förslag om att inleda kameraövervakning av fiskefartyg dyker emellanåt upp i den allmänna debatten i Sverige. Det grundar sig ofta i en beklaglig misstro mot fiskare som yrkesgrupp, en misstro som inte riktas mot andra yrkesgrupper. Moderaterna säger fortsatt nej till försvårande och missanpassade förslag om att införa kameraövervakning på fartyg.

Flexibilitet i regelverken

Sverige har med sina 2 400 kilometer kust en av Europas längsta kustlinjer, från Haparanda i norr till Strömstad i väst. Räknar vi sjöar och älvar närmar vi oss 38 000 mil stränder. Längs med kusten och nära strandkanten lever en stor del av vår biologiska mångfald. Det är också här det kustnära fisket har möjlighet att växa.

Genom att stärka det småskaliga kustnära fisket ökar antalet arbetstillfällen i fiskerinäringen samtidigt som kultur bevaras och skärgårdsmiljön utvecklas. Tyvärr hotas detta – inte bara av skarv och säl – utan också av rigiditeten i regelverket kring fiskelicenser. Här bör regeringen ta initiativ så att generationsskiftet kan möjliggöras, genom överlåtande av fiskelicens, och därmed skapa framtidstro i näringen.

Vidare bör regelverken för överlåtelse av fiskerätter göras mer tillåtande. Dessutom bör möjligheterna att tillåta större flexibilitet i tidsgränserna för fiskekvoter ingå som en del i förbättringsåtgärder för fiskenäringen. För fiskeföretagarna är behovet av åtgärder som ska leda till en enklare, tydligare och begripligare reglering viktigt utifrån bland annat ett lönsamhetsperspektiv. Insatser bör därför initieras för att minska regelkrånglet för fisket.

Det småskaliga kustfisket är särskilt utsatt och det är svårt att nå lönsamhet. Detta är en problematik som blir än större i takt med en kraftigt växande sälstam samt ökade skarvpopulationer. Säl och skarv står för betydande fångster och säl åsamkar även stora skador på fiskeredskap. Vidare ökar risken för smittspridning och säldöd i takt med att sälstammen växer. Det är därför av stor betydelse att dessa populationer kan begränsas, exempelvis genom jakt, inte minst för att värna det småskaliga kustfisket.

Ett exempel på regelverk som motverkar sitt syfte är EU-kommissionens förslag om att helt förbjuda ålfiske i Östersjön från och med 2018. Ålfisket i Östersjön är kraftigt reglerat och har endast marginell påverkan på beståndet. Samtidigt bidrar ålfiskarna genom olika alternativ (exempelvis Ålfonden och Ålakademin) till att stärka beståndet. Det vore därför mer angeläget att säkerställa att de regelverk som redan finns följs av samtliga länder, vilket inte är fallet idag, och eventuella nya regler måste självfallet gälla lika inom hela unionen.

Hållbart vattenbruk

Moderaterna ser en stor potential för vattenbruket i Sverige. Ett hållbart vattenbruk kan bidra till att minska problem med miljö och utfiskning i våra hav och sjöar. Till exempel kan musselodling, algodling och fiskodling i slutna system nämnas. Blåmusslor livnär sig på att filtrera bort plankton och andra små partiklar ur vattnet och fyller på så sätt en viktig vattenrenande funktion och kan även få dubbel nytta som foder till animalieproduktionen. Fiskodlingar i slutna system bidrar med en fullgod fisk, utan att förorena våra vatten. Moderaterna vill se över de regelverk som reglerar vattenbruk i syfte att skapa bättre förutsättningar för ett ökat vattenbruk. Bland annat behöver strandskyddsreglerna göras mer tillåtande och tillståndsgivningen för vattenbruk utan miljöpåverkan göras mycket enklare.

Maria Malmer Stenergard (M)

Åsa Coenraads (M)

Betty Malmberg (M)

Marléne Lund Kopparklint (M)